

Miroslav Ilic

Boem

Siromah, svima znan, uvek vedar, nasmejan
siromah, aj, svima znan, uvek vedar, nasmejan
društvo me je napustilo sto je sa mnom bilo
dok u dzepu bese para imadoh drugara
kad iz dzepa nesta para, nesta i drugara

A kad pusta zora svice pijan kuci idem ja
kod kuce me stara majka nesreznoga ne pozna
i proklinje svaku casu sljivovice i vina
i pita me, nesrečnice, sta je tvoja sudbina

Sa casom drugujem, s' vinom tugu tugujem
sa casom, aj, drugujem, s' vinom tugu tugujem
draga moja, moje cvece, siromaha nece
nece ni da me pozdravi, kao da se stidi
na me glavu ne okrece, k'o da me ne vidi

Zato pijem svakog dana, sam sam svojoj dusi rob
bogat ce mi biti ravan kad u hladni legne grob
jer tamo je pravda ravno podeljena svud i svima
tu je ravan svak svakome, siromah sa bogatima